

Sygn. akt IV KZ 63/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **P. N.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 listopada 2012 r.

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt II AKo 50/12,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania przygotowawczego

prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w sprawie 1 Ds 881/05/D

(poprzednia sygn. 1 Ds. 383/05/D)

postanowił:

**nie uwzględnić zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie
Sądu Apelacyjnego z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt II AKo
50/12.**

UZASADNIENIE

P. N. wystąpił z osobiście sporządzonym wnioskiem o wznowienie postępowania przygotowawczego, które prowadzone było przez Prokuraturę Rejonową w sprawie 1 Ds. 881/05/D (poprzednio 1 Ds. 383/05/D). Pismem z dnia 30 sierpnia 2005 r., na wniosek Prokuratury Rejonowej Prokurator Okręgowy przekazał ściganie przedmiotowej sprawy Prokuraturze Obwodowej we Lwowie. Co prawda pokrzywdzony w osobistym wniosku powołuje się na sygnaturę II S 3/12, która to sprawa dotyczyła jego skargi na bezczynność Prokuratury Rejonowej i postanowieniem z dnia 23 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy pozostawił ją bez

rozpoznania, to jednak z treści pisma inicjującego obecne postępowanie wynika, iż kwestionuje on zasadność przekazania ścigania stronie ukraińskiej. Dotyczy ono zatem postępowania przygotowawczego.

Zarządzeniem z dnia 6 września 2012 r., Sąd Apelacyjny odmówił przyjęcia tego wniosku.

Na zarządzenie to zażalenie złożył wnioskodawca podnosząc w tymże zażaleniu „W zaskarżanym zarządzeniu Sąd Apelacyjny wskazał, iż odmawia mi przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową sygn. 1 Ds. 881/05/D (poprzednia sygn. 1 Ds. 383/05/D), lecz nie zwraca uwagi, iż ja o takowe w ogóle nie wnosiłem. Przedmiotem mojego wniosku skierowanego do Sądu Okręgowego II Wydział Karny było wznowienie postępowania prowadzonego przez Sąd o sygn. akt II S 3/12, które to dotyczyło skargi na przewlekłość Prokuratury Rejonowej przy prowadzeniu postępowania przygotowawczego o sygn. 1 Ds. 881/05/D (poprzednia sygn. 1 Ds. 383/05/D). Postępowanie to zakończone zostało postanowieniem niezaskarżalnym i kończącym postępowanie wydanym w dniu 23 lutego 2012 roku, w którym to Sąd Okręgowy II Wydział Karny postanowił pozostawić moją skargę bez rozpoznania. Podstawom takowego wyrokowania było oświadczenie, iż rzekomo Prokuratura Rejonowa w dniu 30.08.2005 roku wydała wszystkie materiały Prokuraturze na Ukrainie przekazując tym samym ściganie co tym samym miało być jednoznaczne z nie toczeniem postępowania w Prokuraturze Rejonowej. Prokurator obecny na sali rozpraw podczas posiedzenia Sądu w tej sprawie oświadczyła, iż po tej dacie Prokuratura nie posiadała żadnych dokumentów a co więcej rzekomo ja otrzymałem postanowienie o umorzeniu dochodzenia. Oświadczenie takowe nie polegało na prawdzie, a Prokurator nie był w stanie przedstawić żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń podając, iż całość akt w dniu 30.08.2005 roku przekazano na Ukrainę. Oświadczenie to nie było prawdziwe chociażby w świetle załączonych do wniosku dokumentów z których jasno wynika, iż nawet w dniu 28 listopada 2006 roku informowany byłem, iż akta znajdują się w Prokuraturze po czym kilka dni później dokonywałem za opłatą kopii tych akt co stanowi, iż były one cały czas w posiadaniu prokuratury. Dodatkowo nie sposób w świetle chociażby innych postępowań stwierdzić, iż ściganie sprawców chociażby części przestępstw nie miało w mojej sprawie prowadzone być przez Prokuraturę w Polsce a to chociażby wobec Konsula RP, który przekroczył swoje

uprawnienia jako urzędnik poprzez zaniechanie udzielania mi pomocy do czego obligowały go przepisy prawa. W związku z powyższym Prokuratura Rejonowa w trakcie postępowania przed Sądem Okręgowym o sygn. akt II S 3/12 poświadczala nieprawdę mając na celu uniknąć konieczności wypłaty na moją rzecz kwoty za przewlekłość postępowania. W związku z brakiem zaskarżalności postanowienia kończącego sprawę II S 3/12 złożyłem wnioski o wznowienie tegoż postępowania a Sąd Apelacyjny nie odniósł się do tego odczytując, iż wnioskuję o wznowienie postępowania prowadzonego przez Prokuraturę, na które to właśnie wniosłem skargę”.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o „uchylenie zaskarżanego zarządzenia i przeprowadzenie wznowienia postępowania zgodnie z wnioskiem”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Formuła zażalenia na zarządzenie o nieuwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania zobowiązuje (i uprawnia) sąd odwoławczy do kontroli zaskarżonego rozstrzygnięcia jedynie pod względem formalnym – czyli proceduralnym. Nie uprawnia ona sądu odwoławczego do badania sprawy pod względem merytorycznym, ani nawet do weryfikacji poszczególnych rozstrzygnięć merytorycznych.

Nie sposób zatem badać okoliczności przytoczonych przez skarżącego w złożonym przez niego nadzwyczajnym środku zaskarżenia. Można natomiast z całą pewnością stwierdzić, że Sąd Apelacyjny wydał poprawne od strony formalnej orzeczenie. Wbrew twierdzeniom skarżącego orzekający sąd zbadał sprawę wszechstronnie – traktując, z braku pewności, wnioski skarżącego zarówno jako dotyczące sprawy na którą skarżący właśnie wniósł skargę, jak i dotyczące przewlekłości skargi na przewlekłość Prokuratury Rejonowej przy prowadzeniu postępowania przygotowawczego o sygn. I Ds. 881/05/D. Zarówno w pierwszym jak i w drugim przypadku orzekający sąd przekonywująco odniósł się do skargi skarżącego, o czym świadczą wywody uzasadnienia tego Sądu. Słusznie Sąd ten powołuje się na orzecznictwo sądowe, w tym Sądu Najwyższego, które przemawia za uznaniem wniosku skarżącego za niedopuszczalny z mocy ustawy – w obydwu możliwych przypadkach.

Mając przytoczone względy na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części niniejszego postanowienia.

